

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

„Örül a harmadik“

Még a klasszikus korból maradt ránk a következő talpraesett közmondás: „Két versengő közt a harmadik örül.“ Nagy igazság rejlik e pár szó alatt, s ha valaki nem volna e közmondás igazságáról kellőleg meggyőződve, nézzen szét a pereskedő felek közt, s menten belátja, hogy míg azok pereskednek, egy harmadik a nyertes, az *ügyvéd*, vagyis ez örvend.

Nem tagadom egy kis „ártatlan malicia“ van bennem, midőn az említett közmondást az e lap 28 és 29. számában megjelent: „Nyílt levél“ — illetve levelekre akarom alkalmazni.

Távol áll tőlem azonban, hogy a nyílt levelek íróit *versengőknek* nyilvánítanám, mert azok az írói tisztesség medrében mozognak nemcsak, de tekintve a szalonias hangot, a nemes szándékot, a közjó iránti lelkesedést, a kölcsönös diszkréziót, az írói elegancia magaslatán vannak, s soraik arra alkalmasak, hogy a különben jó ismerősöket, a — lakást illetőleg vizavikat — még közelebb hozza egymáshoz.

Minden hasonlat sántikál, tehát sántikál a fentebbi is, és egyszerűen értelme az, hogy a két nyílt levél szerzői közt örül a harmadik, t. i. a község.

Tényleg sok szellemi haszonnal jár e két levél, s jó kihatással lesz a jövőre is. Hogyan? Hát csak úgy, hogy nagy igazságot mondott Tary főszolgabíró úr annak kijelentésével, hogy „a bizottságok megölői minden közkérdésnek.“ E kijelentés igazságát nemcsak a gyalogjárók mikénti megoldása ügyében kiküldött bizottság eljárásánál tapasztaljuk, de nálunk a bizottságok kiküldése valóságos mániává fajult a képviselő-testületben. Ha a közgyűlésnek nincs meg a kellő komoly akarata az eléje tált ügygyel foglalkozni: *bizottságot küld ki*; ha a szőnyegen forgó kérvény felett ötölhatol, teljesíteni azt, meg nem is, a görög kalendákra utalja, miben hű képviselője a bizottság, mit kiküld;

szóval nem sok közgyűlés mulik el a nélkül, hogy egy-egy, néha két-két bizottság ki ne küldetnék, ezzel aztán a képviselőlet hátáról a teher, az esetleges ódium hosszas időre, ne mondjam, mindenkorra el van támasztva.

Köszönettel tartozik Tary István főszolgabíró urnak a nagy közönség, hogy „Nyílt levél“ e rossz szokását a képviselőletnek kikikezdte, s rá olvasott a gyalogjáró ügyében kiküldött bizottságra.

Mi úgy fogjuk fel a dolgot, hogy ama bizonyos „Nyílt levél“ — nem éppen Vigh képviselő urnak szólt, hanem szólt mostanra s mindenkorra a bizottságoknak, hogy ama rossz szokás, minélfogva a közérdekű ügyeket semmittevésével elhanyagolta, végre valahára megszűnjön. Vigh képviselőre még azt se lehet mondani: „*hogy néha maga Homérusz is szundikál*“, mert ő az a annyira elfoglalt, s munkával terhelt férfiú, a ki, — miként mindenki tapasztalhatja, — egy hónapban alig tölt el szórakozás végett a társaságban egy órát, de régi mindszenti lakos ő is, s nála is a vérbe szivódott fel ama szokás, hogy nem azért lett kiküldve a bizottság, hogy azt tüsténkedéssel egybehívja, hisz a bizottság tagjai maguk is megütődnek a tüsténkedésben, mikor az ügy várhat s nem hajtja, nem üzi azt a tatár.

Kétség kívül meglesz a jó eredménye Tary főszolgabíró ur nyílt levelének nemcsak a gyalogjárót illetőleg, hanem a jövőre is, mert megvagyunk győződve, hogy tekintettel a főszolgabírónak körültekintő személyére, így nem fogják a bizottsági elnöki kiküldetést elfogadni, vagy ha igen, a megbízatást teljesíteni fogják.

Igaz a fentidézett közmondás, mert a két nyílt levelező között örül a harmadik, s ez nem más mint a mindszenti „*flaszter*“.

Hh . . .

Viszonzválasz

Tary István főszolgabíró urnak
Helyben.

Az én időm drága, engedje meg tehát kedves főszolgabírónk, ha röviden igye-

kezem végezni gyalogjáróink megbolygott ügyével s ha kijelentem, hogy magam részéről a vitát ezzel befejezettnek is tekintem.

Egy nyílt levél jogosultsága ott kezdődik, ahol felszólaló birtokában nincsen más eszköz a szellőztetni óhajtott ügy szolgálatára.

A főszolgabírónak egynél több eszköz van kezében, hogy valamely szunnyadó ügyet életre költse. Nincsen szüksége arra, hogy valamely bizottság elnökét csak egy hétig is mint olyan hanyag egyént állítson a nyilvánosság elé, a ki csak a bizottságokban szeret diszelegni, de valamit lendíteni képtelen.

A község iránt érdeklődő magánember felszólalása is érzékenynek találna bárkit, ha a felszólaló az interpellálnak sem idő, sem tér, sem más körülmény által el nem választott tőszomszédja.

Tessék elhinni, ha községünk derék bírója egy hivatalos átiratban, — de ha a községi cseléd által is felszólít vala, hogy tennék már valamit a járda ügyében, — bizony eszembe nem jutott volna érzékenykedni. Ez a természetes módja a figyelmeztetésnek.

Ebresztheti a főszolgabíró a községek előjáróságát, azonban mint ilyennek nincsen joga a bizottsági tagokkal rendelkezni.

Valamint nem tartozik neki számolni egyik bizottsági tag sem arról, hogy mit látott jónak s mit nem bír tenni. A bizottságot csak a megbízó képviselő-testület számoltathatja meg.

Eppen mert ez a privát meggyőződés, tagadom jogosultságát a főszolgabírói hasonló nyílt leveleknek.

Furosán néznék ki, ha a közigazgatási tisztviselők közgyűlés nyílt leveleikkel foglalnék le amugy is kicsiny helyi lapjainkat.

En szentül hiszem, hogy a jó közigazgatás nem kívánja ezt okvetlenül.

A jóhiszemű ostromozás is ostromozás marad. Többet használunk az ügynek, ha kiméletesek maradunk egymás iránt és segítünk egymásnak. Ail ez úgy a magán életben, mint a hivataloskodásban, mert hát tévedni itt is emberi dolog és kölcsönösen megtörténhetik.

Csak főlemel mindenkit az, ha kimé-

letesek vagyunk lefelé is és nem lépünk mindjárt a megtorlás útjára, — no meg eredményében hálásabb is.

Ami a nyilvánosságot illeti, attól alul írottak bár nincsen oka félni — de hasonló téren nem is kívánczik rá.

Szerény hivatalom munka köre és kis családi tűzhelyem sokkal több élvezetet biztosít számomra, semhogy közérdekű és balsikerű ténykedés által akaratlanul is megbotránkozásra nyujtsak alkalmat.

A közügyek szolgálata két élű kés, de két élű kés a nyílt levél is.

En tanulni akarok, visszavonulok — bár eddig sem sok vizet zavartam, — örömmel tapasztalnám, ha főszolgabíránkban követőre találnék.

Egyebekben én is azt mondom: béke velünk!

Maradtam

Mindszent, 1900. július 20.

teljes tisztelettel

Vigh Gyula,

községi képviselő.

*

Főtisztelendő Kellér Lajos plébános ur, Mindszent község nagyérdemű róm. kath. lelkipásztora, egykori tudós tanárom, szálló igévé tette sokszori jóízű elbeszélései és anekdotái révén:

„Ne kezdj ki mindszenti emberrel, mert az megesz!”

Igaza van!

Az én édes, drága jó szomszédom, Vigh Gyula mérnök ur, képviselői minőségében, engem — ime felfalatozott.

Meghaltam! . . .

A ki eljön a siromhoz, ne ejtsen arra könnyet; de elmélkedjék ugyan a fölött: vajjon kettőnk közül kinek volt hát igaza?

Uram, uram, Vigh Gyula képviselő ur, kiválóan nagyrabecsült kedves szomszédum, engem Ön eltemetett . . .

Eltemetni készül magát is . . .

Én teljes meggyőződésből, szívvvel és lélekkel vallom, hogy

Föltámadunk!

Tary István,

főszolgabíró.

Az algyői hid eltolatása.

A Tiszán keresztül egyik legforgalmasabb közlekedési vonal az algyői vasúti hid, amelynek egyrésze ma is a régi, rozoga faalkotás. Másrésze azonban, mely a Tisza ágát keresztül metszi, modern vasépitmény.

Ennek a vasúti hidnak teljes újra építését határozta el a kormány. A nagy szabású munkát, mint ezt már jeleztük, meg is kezdték, millió értékek elhelyezéséről lessz szó. A munka nagyobb részét a magyar állami gépgyár maga végezi, a vasszerkezet készítését és beállítását, a pillérek, az oszlopok elhelyezését azonban vállalkozóival végeztetik, a híres Grégersen S. és fiai céggel.

A mérnöki tudomány rendkívül nagy szerű feladatokkal birkózik itt meg. A most meglévő vashid szerkezet ugyanis megmarad a meder fölött, hanem áttolják az ujonnan építendő pillérekre, a melyek husz méterrel lejjebb vannak tervezve a jelenlegi hídól. A megoldandó munka nagy szerűségét nemcsak a tolatási távolság jellemzi, hanem hogy a meglévő vasszerke-

zetet egy darabban, változatlan állapotban fogják az új pillérekre átnyelvezni.

A régi hid faszerkezeteit pedig az ujonnan kijelölt vonalon vasszerkezettel fogják pótolni, úgy, hogy a megújított és áttolatott algyői Tisza-híd háromszorosan hosszabb lesz a jelenleginél. Összesen kilencz pillérre tervezik a hidépitést. A pillérek vízszin alatt elhelyezett mélysége váltakozó, 28 méter lesz a legmélyebb, 16—18 méter között váltakozik a többi pillérnek az alapmélysége.

E nagyobb szabású hidépitési munkához már megkezdék az előkészületeket. A vizen és vonaton folyton folyvást szállítják az algyői füzes partra a szükséges óriás mennyiségű építési anyagokat. Egész munkás községet létesítenek itt. Munkás lakások épülnek, állandó korház külön orvossal, vendéglő, tisztai lakások. Ezek már részben fel is épültek, mivel a hónap végén teljes erővel hozzálátnak a munkához.

A vasszerkezet eltolatásán kívül mindenestre egyik legérdekesebb munka a vizalatti buvár-munka lesz, a pillérek alapozási és felépitési munkája, a melynek a költségei egyedül felülhaladják a másfél millió koronát. Egyszerre 4—5 pillért alapoznak. Az óriás, belül üres vashengerekben pneumatikus gépek segítségével dolgoznak a munkások. Ezen gépek segítségével nyomják le a vizalatti rejtélyes mélységbe a levegőt, ugyan e gépek szállítják ki a hengerből a kiállított anyagokat is. Az üres hengerekben állandóan 240 munkás dolgozik, kiknek az állapota jóval veszedelmesebb a bányászokénál is. Felváltásuk másfél óránként történik és mindig az orvos felügyelete mellett, mert a hengerből kijövén a szabad levegőre, ki vannak téve egy különös betegségnek, a mely görcsösköl jár és azonnali gyógykezelés nélkül halálálthozó is lehet.

A vállalat részéről az előmunkálato-

vinni a darabot, de csak tudná, nem akarja. Kingsley Editet gondolom.

— Nagyszerű, kiáltotta a rendező; de aztán hirtelen elkomolyodott.

— Igen csakhogy ő teljesen visszavonult a színpadtól, mióta megházasodott.

— Ej, hát nem volt még asszony, a ki megváltoztatta elhatározását? kérdezte az igazgató gunyosan. Hány színésznő mondta már, hogy örökre visszavonul a magánéletbe, mégis csak visszajött a festett levegőbe. Kingsley Editnek az egész világ a lába előtt hevert, a mikor két év előtt férjhez ment s visszavonult a színpadtól. Ez alatt az idő alatt bőségesen ráért meggondolni, vajjon a házi boldogság varázsa fölér-e a színház élet dicsőségével.

— Es meg fogja látni, szólott tovább a rendezőhöz, a ki gyöngének érezte magát a női állhatatosság megvédésére, meg fogja látni, hogy engedni fog a kérésnek s elvállalja a Klára szerepét. Még ma meglátom.

* * *

Két óra múlva már ott állott a fiatal asszony elfogadó szobájában, a melynek kényelmes és izlésees berendezését szemlélte, míg egy takaros komorna a bejelentéssel foglalkozott.

— Ugy látezik pénzben nem érez szükségét, gondolta magában az igazgató. No de a pénz nem oltja el a dicsőség-szomját.

Egy kis asztalon arczképet látott. Közelebb ment, Kingsley Edit volt „Julia” szerepében.

— Hm, hát csak mégsem felejtette el a régi diadalait; biztos jel ez arra, hogy egy ujnak az igézete fogna rajta.

Alig, hogy helyére tette a képet, nyílt az ajtó, s a ház úrnője kinyújtott karokkal jött egykori igazgatója felé.

— Hozta isten, Hunt ur! szólott örömmel hozzá.

Eles, szakértői pillantásokkal nézte ez az asszony fejedelmi termetét, mélységes, ragyogó sötét szeméit hosszú, selymes pilláival, arisztokratikus formájú orrát, a picinyke száját, fehér állt apró gödröcskéjével, kerek orezáit, a melyeket hajnalpirosság festett be, lágy hullámokban sötétlő haját, . . . és fellázadt benne a művész ennek az ifjuságnak, szépségnek, kecsességnek és hévnek a családi tűzhely mellett való elfecsérelésnek láttára.

— Kedves Kingsley kisasszony . . ., bosánat . . . nagyságos asszonyom, abból a czélből jöttem személyesen, hogy így ismétlem meg kérésemet, a melyet annak idején levélben voltam bátor önhöz intézni.

— Es a melyre én levélileg már vállaltam is annak idején, felelt mosolyogva a fiatal asszony. Abban megirtam, hogy boldog vagyok férjem oldala mellett, s hogy régi dicsőségvágyam örökre meghalt, oda van.

Az igazgató odapillantott a kis asztalon álló fényképre. Az asszony észrevette a rejtett czélzást.

— Nem volt otthonom, a színpadon, a színpadnak éltem gyermekkorom óta.

— Es ön volt a legjobb gyermek-

TÁRCZA.

Az ő tanácsadója.

A megelégedettség kifejezése tilt a színigazgató arcán, a midőn fölretette a kéziratot s illatos szivarjára gyujtott.

— Ez aztán darab, Kolby, fordult a rendezőhöz. Ha ezzel nem huzzuk ki legalább egy évig telt házak mellett, akkor soha, egy darabbal sem. Csak aztán a szereposztás sikerüljön. Mert ettől függ minden darab sorsa. Próbáljuk összeállítani!

A nagy színház két vezető embere belemerült a tervezkedésekbe. Megbeszéltek a legelőbb szükséges teendőket: a reklám módját, a kiállítás részleteit és sok más egyéb apróságot. A szereposztással is megvoltak, a színház minden kiváló tagja megkapta a magához illő szerepet.

— De mi lesz Klarával? kérdi az igazgató. Hisz ez a darab legragyogóbb alakja, középpontja, erre meg nincs szereplőnk, tagjaink meg már mindnyájan foglalkoztatva vannak.

A rendező törte a fejét, hogy Klárát kinek lehetne kiosztani. Próbálta ezzel is, azzal is, de mindegyiktől féltette a parádés szerepét. Tanácstalanul állottak, míg végre is az igazgató — hosszas gondolkodás után — azt mondta:

— Volna valaki, aki diadalra tudná

kat Berger főmérnök vezeti. Az államvasutak részéről a felügyeletet az aradi üzletvezetőség teljesíti. Most folytatják a hidtengely kitűzését a Tisza medrében és az óriási anyaggyűjtést, valamint az előzetes építkezéseket. A hónap végén pedig hozzáfognak ak munkához, mely az algyői elhagyott tiszai füzések közé modern, óriási vasuti hidat emel.

VEGYESEK.

— **Gyalogjárdánk** építése ügyében a mily kellemes, épp oly válságos, nehéz fordulat is állott be a tegnapi napon. Csongrádvármegye alispánja a járási főszolgabíró ur utján csak tegnap közölte az iránt való határozatát, hogy a gyalogjárdák építése tekintetében szükséges előmunkálatoknál a kiküldött községi bizottsághoz kirendelte a műút építésénél foglalatostkodó Regdon Géza államépítészeti hivatali kir. mérnök urat. Az alispán urnak ezen kiváló jó akaratáról tanuskodó intézkedését, Mindszenti község összes értelmiségének igaz sajnálatára, keresztezi Vigh Gyula uradalmi mérnök urnak a községi előjárósághoz intézett azon bejelentése, mely szerint nevezett képviselő ur a gyalogjárdák építése ügyében előzetes tanulmányokra és javaslatétel céljából kiküldött bizottságnak elnökségéről lemond. Őszinte tisztelettel hajlunk meg a tekintetes Képviselő ur bejelentésének indoka előtt; ám, bocsássa meg nekünk Vigh Gyula uradalmi mérnök ur, szerintünk nagyon közel áll a valósághoz annak föltevése, hogy a lemondás

dásrak közvetlen, sőt tán egyedüli oka — a mi lapunk. Egyedüli ok: a vitatkozás a fölött, vajjon ki mulasztott hát? A bizottság-e, vagy a község előjárósága. Megállapított dolog, hogy az előjáróság mulasztott; az előjáróság pedig ime, már jóvátette muladékosságát.

Nincs hát egyéb hátra, mint hogy most már a kiküldött bizottság vegye föl az elejtett fonalat, s oldja meg a kérdést úgy, mint azt a közönség érdeke a bizottságtól lelkesülő bizalommal reméli és várja. A községi képviselő-testület ma közgyűlést tart. Szóba kerül ezen lemondással együttesen a főszolgabíró ur megleghangu átirata is, mely azt ajánlja, hogy a képviselő-testület ne fogadja el ezt a lemondást.

Ugy hisszük, a község közönségének igazi érdekéből cselekszünk, ha ezt az átiratot a képviselő-testület tagjainak szives figyelmébe ajánljuk. Hiszük azt is, hogy most már Vigh Gyula képviselő ur vélt sérelmei expialva vannak s ha néki mint mérnök-embernek bármily sok dolgai akadnának is, a község érdekéből talál ő és bizonyára szakit is annyi időt magának, hogy járdánk építése ügyében néhány órát nekünk fölládozzon. Bizalommal várjuk ezt tőle s ebben a bizalmunkban nem is csalatkozunk!

— **Riadó.** Mult pénteken délelőtt fél kilencz órakor harsogó vészjel verte föl a község háza udvarát. A közgyűlési teremből, hova az iskolai gondnokság tagjai éppen tanácskozásra gyülekeztek, megdöbbenéssel ugrottak ki az urak. Ide-oda

futkosó rendőrök, kocsisok zajában, sietségében, fecskendők elővonszolásában a komoly baj sejtette mindenki, leginkább pedig a járó-keleők, kik látták a gyorsan felszerszámozott kocsikat a vásártér telé vonulni. Pedig — hála Istennek, — nem volt semmi baj. A főszolgabíró ur próbálta ki csupán, hogyan felel meg hivatásának a községi tűzörség; mennyi időbe kerül a kocsik felszerelése és hogy vannak gondozva a tűzoltáshoz szükséges eszközök. A fecskendők megvizsgálása, nagyszámu érdeklődő közönség előtt, az ártézi kutnál ment végbe, és pedig általános meglepédesre. A tűzoltószerek jókarban tartása és ügyes használata Farkas Dezső községi tozoltó érdeme.

— **Hangverseny.** Hire járt a napokban, hogy a hét tolymán a vándor Muzsa hajlékot út községünkben is. Demény Albert színigazgató, a ki ez idő szerint Török Szent-Miklóson van társulatával, nálunk járt, hogy bérleti előjegyzéseket szerezzon. A direktor ur aligha lehetett meglepédesre a kilátásokkal, mert reménybe helyezett előjövetele elmaradt. E helyett azonban föltámadtak a műkedvelők, kik tegnap este Keresztes Ferenc vendéglőjében nagyon változatos programmal jótékony célú, s a mily látogatott, épp annyira sikerült hangversenyt rendeztek, melynek tiszta jövedelmét a helybeli szegény tanulók könyvbeli segélyezésére fordítják. Az élvezetes előadás után táncz következett, mely jó kedvben tartott el kivilágos kiviradtig.

— **Közveszélyes elmebeteg.** Dr.

szereplőnk valamennyi között, vágott közbe Hunt. Halgasson ide, nagyságos asszonyom. Ajándékozzon nekem egy rövid fél órát, hogy megmutathassam, mit dobott el magától.

Nem lett volna igazi színigazgató, ha jó ovádája nem lett volna; ezzel nem egyszer győzedelmeskedett a színházi krízisek alkalmával; de még sohasem beszélt oly bensőséggel oly fordulatosan, oly meggyőző erővel, mint most. Egész lelkét belevitette ebbe a szónoki ostromba, melylyel a női állhatatosság várát akarta bevenni.

Hogy fél-óra letelt, ezt mondotta az asszony.

— Bocsásson meg, kérem, igazgató ur, és ne tartson engem vendégszeretét híján valónak, ha most arra kérem, hogy hagyjon magamra. Az ön szavainak hatása alatt megint érzem elhatározásom szilárdságát, de rögtön nem adok rájuk feleletet. Van egy barátom, egy igen-igen jó barátom, annak előbb ki kell kérnem a tanácsát. El fogok neki mindent mondani a mit most hallottam s kérni fogom az ő döntését. Legyen holnap újra szerencsém, hogy megadhassam a választ.

* * *

Benn, az igazgatói iradában, boldogságtól piruló arccal állott, mikor a rendező hozzája sietett.

— Kedves Kolby, azt hiszem, beirhatja a Klára szerepe mellé Kingsley Edit kisasszony nevét.

▲ rendező hitetlenül tekintett rá.

— Mégis beléegyezett?

— Már csak egy barátjával akarja megbeszélni a dolgot s holnap megkapom a feleletet. De úgy gondolom: az ő tanácsadója a mi javunkra dönt.

* * *

Ebben a biztos meggyőződésben várta másnap újra a kis fogadó-teremben a színpadjához, hűtlenné lett nagy művésznőt. Türelmetlenül sietett feléje, a hogy a nyíló ajtóban észrevette.

— Közöltem az én tanácsadómmal a dolgot s meggyőződtem, hogy első elhatározásom a helyes.

Az igazgatónak majdnem a lélekzete állt el.

— De... nagyságos... asszonyom, ha kedves barátjával, tanácsadójjával csupán néhány szót szabad volna váltanom. meg vagyok győződve, hogy felvilágosíthatnám helytelen felfogásáról.

Fogadó fejbólintás volt rá a felelet.

— Nem ninném. Az ő véleménye bizony megingathatlan.

— Talán mégis megpróbálnám. Nincs ügyebár kifogása, ha tiszteletemet teszem nála?!

— A legkevésbé! válaszolt mosolyogva. Sőt nem is kell elfáradnia, mert itt van a lakásomban. Parancsol velem jönni?

Hunt igazgató izgatottan követte.

Edit kinyitott egy ajtót, s anagy terembe lépett, a melybe bő kévékben ömlött be a ragyogó napsugár.

— Ime, igazgató ur, az én barátom. Kész önt meghallgatni.

Az igazgatónak itt is majdnem elállott a lélekzete, a midőn maga előtt látott egy — bölcsőt, abban egy kövér kis baba boldogan viczánkodott.

Az anya a bölcső fölé hajlott s becézgető, ozirógató hangon, a melynek muzsikája még az igazgatónak is ismeretlen volt (pedig ugyancsak ismerte Kingsley Edit színész nő hangját), megszólította a kis babát:

— Nézd, kis drágaságom, ez az ur szeretne veled beszélni.

A gyermek tágra nyitotta ragyogó kék szemét s ahogy megpillantotta édes anyja arcát, a mely szeretettel hajlott fölibe, repeső örömmel sikoltott fel; kicsi ökleivel az anya keze után kapott, két pufók orcácskáján hamiskás gödrök vajúdtak s tömzsi kis lábaival szinte taktust ver az ő piczi szive lármás ujjongásához.

— Ma... ma... ma, gügyögte a kis csöppség. Az asszony, a boldogság édes könnyeivel szemében, oda fordult az igazgatóhoz:

— Igazgató ur, van valami válaszolni valója az én tanácsadómmak?

Az igazgatónak nem volt semmi válaszolni valója...

Ilonkay.

Szóbl Lipót h. járási orvos előterjesztést tett a főszolgabírói hivatalhoz Szobácsi János elmebetegnek elmekórházba történő fölszállíttatása iránt. A főszolgabíró ur sürgönyileg intézett kérelmet a belügyminiszteriumhoz, hogy a szerencsétlen embert Lipótmezőre szállíthassa.

— **Fegyvergyakorlatok.** A közös hadsereg és honvédség tartalékosait egyre-másra idézi a katonai hatóság fegyver gyakorlatra. A gyakorlatok augusztus hó első napjaiban kezdődnek. Ekkor vonul be szolgálattételre Tóth Dezső állami anyakönyvvezető is, a ki mint honvédhadnagy 5 heti időtartamon teljesít katonai szolgálatot.

— **Elfogott tolvaj.** A budapesti m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatalától egy fénykép kíséretében megkeresés érkezett a napokban a főszolgabíróshoz, melyben az illető hatóság az iránt tudakozódik, vajjon Weisz Rezső Gyula, ki ott lopás miatt letartóztatva van, tényleg mindszenti illetőségű-e, a mint ő magát idevalónak vallja. A megejtett nyomozások szerint a szépreményű sihedert Mindszent község nem vallhatja magáénak, mert

szülei: Weisz Mátyás és Sternberg Róza itteni lakosok soha nem voltak, s ezekről a nevekről a hitközség anyakönyvei sem tudnak semmit.

— **Érzékeny vőlegény.** Ez a legújabb spécziés. Nálunk, a hol ma már a közdolgokat is érzékenység uralja, nem maradhatnak hátra érzékenység dolgában a vőlegények se. Érzékenykedik tehát *Biró Gábor* ur is, a ki „*Lakodalom esküvő nélkül*“ című újdonságunkra vonatkozólag a következőkben nyilatkozik meg:

„A „Mindszenti Lap“ legutóbbi számában rólam szóló híre vonatkozólag kijelentem, hogy az abban foglaltak nem felelnek meg mindebben a valóságnak. Ugyanis engem letartóztatni senkinek jogában nincs, a mennyiben semmiféle büntetendő cselekményt el nem követtem. Az anyakönyvvezető ur a csendőrségtől kiadott felmentő levélnek „ideiglenes“ kifejezése miatt tett kifogást s ez indokból nem kötötte meg a házasságot; én pedig azon tudatban voltam, hogy ez nem képez akadályt, amennyiben tudomásom szerint több volt csendőr ily ideiglenes okmányokkal kötött házasságot. A násznép őrizésére vonatkozó kifejezések sem felelnek meg a valóságnak; sem pedig, hogy engem bárki is másnap zavart volna, hogy engedélyem szerezzem be. *Biró Gábor.*“

Ehhez a nyilatkozathoz csak annyit

fűzünk hozzá, hogy valakit letartóztatni az arra illetékes hatóságok nem csak akkor jogosultak, ha az illető büntetést követ el, de megtörténhetik a letartóztatás fegyelmi szempontból is; s ha megtörtént volna esetleg ezuttal, az csak ilyen irányu lett volna, a mennyiben *Biró Gábor* ur ideiglenesen szabadságolt csendőr lévén, kétségen kívül, fölöttes hatóságának fegyelmi hatalma alatt áll ma is. Ami azt illeti, hogy őt a násznép nem őrizte, s másnap se zavarták engedélye után, — hát ezeket mi szívesen elhiszük neki. Elhiszi mindenki, épp úgy, mint ahogy természetesen látja mindenki azt, hogy ez a dolog bizony nagyon szépen — megtörténhetett volna. *Biró Gábor* urnak azonban még ebben az esetben sincs oka semmiféle vénasszonyos érzékenykedésre.

Szerkesztői üzenet.

Elment. — A régi, csakhogy javítással — A törzsasztal veszélyben forgott. Föl akart billenni. — Uszunk a halakkal. — Egyébb semmi.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.
Weisz Ignác.

Remek kivitelű képes levelező-lapok érkeztek és kaphatók WEISZ I. papirkereskedésében.

A
„Mindszenti Lap“
szerkesztősége
és
kiadóhivatala
—
Hirdetések
és
nyilttéri közlemények
jutányos áron vétetnek
fel.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszerten.

Levélpapírok és borítékok

cégnyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

MEGHIVÓK

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készíttetnek.

Könyv-
és
papirkereskedés.

KÖNYVEK
irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

mindszenti

képes levelező-lapok

jutányosan

kaphatók.